

Odešel Emanuel Poche

Když jsme připravovali korekturu tohoto svazku sborníku Staletá Praha, přišla nečekaná truchlivá zpráva, že dne 14. března 1987 zemřel v Praze ve věku 83 let významný český vědec, nestor československých historiků umění, čestný Pražan PhDr. Emanuel Poche, DrSc.

Pracoval neúnavně téměř do posledních chvil svého života. Vedle rozsáhlé činnosti publikační připravoval televizní pořady, třídil potřebnou dokumentaci pro dlouho očekávanou publikaci Umělecké památky Prahy, působil v ediční radě nakladatelství Panorama. Svými podněty, radami a odbornou spoluprací významně přispěl k rozvoji a úrovni literatury o Praze. Jeho kniha Prahou krok za krokem bude trvale patřit k základním dílům pragensistické literatury, stejně jako velkoryse pojaté historické dílo Čtvero knih o Praze, připravené z jeho podnětu, podle jeho koncepce, za jeho redakce i autorské spolupráce. Jako známý pragensista podával telefonicky, písemně i osobně informace a rady o Praze každému, kdo se na něho obrátil. A takových bylo mnoho.

Není mým úkolem zhodnotit rozsáhlé životní dílo dr. Pocheho na poli uměnovědy. To jistě provedou povolanější činitelé. Chtěl bych však jako dlouholetý přítel a spolupracovník vzpomenout dr. Pocheho, jeho práce při budování nového muzejnictví a socialistické památkové péče. Byl při tom, když se připravovaly nové zákony o muzeích a galeriích a jako zkušený muzejník a ředitel Uměleckoprumyslového muzea nám předával ověřené zkušenosti. Dr. Poche byl při tom, když se činily první kroky k zabezpečení kulturních památek v Československu a po boku akademika Zdeňka Wirtha prováděl první soupisy památek na hradech a zámcích. Když jsme na počátku padesátých let připravovali první zákon o kulturních památkách č. 22/1958 Sb., poskytoval nám dr. Poche neocenitelné rady. Zasedal s námi v řadě ústředních pracovních sborů a vždy ochotně a nezištně dával k dispozici své bohaté vědomosti. Dalekosáhlá byla jeho činnost v poradních orgánech Kanceláře prezidenta republiky pro obnovu Pražského hradu.

K nejpłodnějšímu období spolupráce však patřilo naše působení v Pražském středisku státní památkové péče a ochrany přírody. Dr. Emanuel Poche spolu s dr. Dobroslavem Líbalem rádi nazývali tato léta obdobím renesance pražské památkové péče. Bylo naplněno tvůrčí atmosférou, iniciativními náměty a podněty. Získávali jsme nové, vesměs mladé odborníky, kteří se s nadšením dávali do systematické práce. Aby bylo možno účinně zasahovat, bylo třeba vědět, které z dokumentů minulého vývoje máme chránit a jak je chránit. Proto byly zahájeny práce na státních seznamech kulturních památek.

Odešel Emanuel Poche

K posouzení velkorysého plánu obnovy pražských památek a k plynulým konzultacím jsme do ustanovené památkové rady získali významné činitele naší vědy, techniky a umění a představitele veřejného života. Dr. Poche se stal jedním z hlavních pilířů tohoto váženého sboru, poradního a iniciativního orgánu ředitele Pražského střediska.

V roce 1967 vyšel první ročník sborníku *Staletá Praha* a dr. Poche v něm uveřejnil své zkušenosti z organizace soupisů movitých kulturních památek v Praze, které jako člen Památkové rady v čele komise odborníků řídil. Dr. Poche se těšil z toho, že mohl přispět k vypracování podkladů pro nařízení vlády ČSR, jímž bylo v roce 1971 prohlášeno historické jádro Prahy památkovou rezervací. Rád se podílel i na zpracování první Koncepce dalšího rozvoje státní památkové péče v Praze, která byla roku 1974 schválena radou Národního výboru hl. m. Prahy.

Součástí tvůrčí práce Pražského střediska, která přispěla k řešení teoretických a praktických problémů státní památkové péče v Praze i v celostátním měřítku, byla sympozia, konference, výstavy. Dr. Poche vystupoval na sympoziích s poučnými referáty a ke scénářům výstav, i k těm, které s velkým úspěchem prošly Evropou, měl vždy svá podnětná stanoviska.

To jsou jen některé z mnoha prožitků naší dlouholeté plodné a radostné spolupráce.

Odešel velký člověk a vzdělanec, který miloval život, umění, Prahu a lidi zanícené pro dobrou věc. Zůstane zachován v našich myslích a srdcích tak, jak žil, bojoval a pracoval. Čest jeho památce!